

41 De tio tjänarne.

En fader bodde med sin dotter på ett landt-
ställe. Hon var hans enda barn, och modern
var död.

Ensam måste hon förestå huset, ty fadern
ville icke hålla någon tjänare. Då hon en dag
beklagade sig öfver att hon själf måste uträtta
allt och omöjligt kunde hinna med så mycket,
invände fadern: «Du har ju tio tjänare, hvar-
för sätter du icke dem till arbete?»

«Tio tjänare?» upprepade dottern förvånad.
«Ja», återtog fadern och fattade båda hennes
händer, «här har du dem; räkna själf efter!»

Dottern förstod, att fadern menade hennes
tio fingrar.

Från den dagen satte hon dem alla till
arbete, och de spunno, stickade, sydde och
lagade mat samt voro så snälla och flitiga.

De blefvo också belönade för sin flit. Den
mest framstående fick en fingerborg, och några
af de andra fingor ringar.

42 Flit består.

1. En fjäril stolt sin kosa tog
bland blommor röda, blå;
men liten myra gick och drog
till stacken på sitt strå.

Hon flitig var
i sommarns dar,
men fjäriln flög så fri
ibland rosor.

2. Han lefde blott för stundens fröjd
i blomdoft, sus och dus;
men lilla myran lefde nöjd
blott för sitt hem och hus.
När vintern kom,
hon vände om
och bodde godt och varmt
i sin stuga.
3. När våren sfen på jord igen,
då fanns ej fjäriln där,
men myran är densamma än.
Sitt strå hon ännu bär
så glad och nöjd,
så full af fröjd
i solens milda glans
öfver flogen.
4. Hvar är vår granna fjäril nu
med vingor utaf gull?
Jo, han är död och ligger ju
ett stoft i svartan mull.
Ja, glans förgår,
men flit består.
Se, det är änden det
uppå visan.

I Rodhes läsebok är en del läsestycken satta med "fraktur". En gammal tysk stil som ännu under hela 1800-talet förekom i flertalet psalmböcker och biblar. Kanske var det en av orsakerna till att barnen redan i småskolan fick träna sig att läsa den. Hur långt in på 1900-talet läseboken användes i Hjortnäs skola vet vi inte.

Eftersom bokstäverna s och f i en del fall är snarlika och k har ett annat utseende än det vi idag är vana vid, har vi till läsarens hjälp "översatt" diktens första vers.

En fjäril stolt sin kosa tog
bland blommor röda, blå;
men liten myra gick och drog
till stacken på sitt strå.
Hon flitig var
i sommarns dar,
men fjäriln flög så fri
ibland rosor.